

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Dominguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Nicolás Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto portada: Jordi Play

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Sotracs i convulsió

La confessió de Jordi Pujol ha portat el sotrac i la convulsió a la vida política catalana. L'home que durant 23 anys va presidir la Generalitat, la referència ineludible per a generacions i generacions de catalans educats en l'autonomia i el catalanisme, l'espill ètic de tants ciutadans, ha declarat que des del 1980 la seua família havia amagat una quantitat de diners encara sense concretar procedent d'una herència del seu pare, Florenci, que ha estat notificada a l'agència tributària espanyola 34 anys més tard.

El sector social que podem definir com a "pujolista", els milers de catalans que durant dues dècades sempre el van votar i hi van dipositar una fe inamovible, estan dominats per la consternació. No entenen com és que el referent polític més sòlid que tenia el país ha comès una irregularitat tan absurda. Són incapaços d'assimilar el grau de contradicció i incoherència que ha quedat al descobert amb la confessió de Jordi Pujol. Una altra part de la societat catalana, els seus detractors durant anys, proclamen, ara, que ells ja ho avisaven i que tot l'entorn del president feia senyals de corrupció des de sempre. A l'esquerra, aquells qui mai no el van guanyar a les urnes ara descansen perquè, al seu entendre, el temps els ha donat la raó. A la dreta, bàsicament el PP, es considera que la revelació invalida èticament el catalanisme i deslegitima el sobiranisme. L'espanyolisme és qui en vol traure més profit. Qui considera que el final del Pujol també ha de comportar, necessàriament, la fi del "deliri secessionista".

Deixant a part el frau admès, ningú mínimament sensat no pot dubtar que darrere la confessió de Jordi Pujol hi ha hagut la persecució i el setge d'algunes institucions de l'Estat, convençudes que deixar en evidència els catalanistes més assenyats desgastarà el procés sobiranista. Això fa lògica, en primer lloc, la prevenció respecte a les filtracions interessades i manipulacions barroeres. I després demana una resposta serena dels dirigents polítics i socials que entenen que barrejar-ho tot és, senzillament, joc brut. Joc brut de l'Estat. La imputació de membres de la família reial en casos, no pas de frau, sinó de delictes fiscal, prevaricació i corrupció no qüestiona la sobirania de l'Estat espanyol. La confessió de Jordi Pujol no debilita gens l'anhel sobiranista de la majoria del poble català.

Amb aquest convenciment, també convé una mica de prudència per no traure conclusions precipitades i definitives sobre la importància i el paper històric d'un president d'una transcendència que ultrapassa qualsevol eventualitat concreta. Fins i tot la d'un fet tan greu com el que ell mateix acaba de confessar.

Als nostres lectors

L'afectació

La confessió de Jordi Pujol, afebleix Convergència Democràtica? Desestabilitza més CiU, tocada per les declaracions i les intencions de Josep Antoni Duran i Lleida? Afecta, d'una manera o altra, el procés sobiranista, tal com ha proclamat Duran mateix? Serà Esquerra qui en traurà més profit? Sigui com vulgui, queda clar que els republicans hauran de prendre decisions determinants els mesos vinents entre el seu partit i els interessos generals. Totes aquestes preguntes són les que respon aquesta setmana en un extens

reportatge Àlex Milian. També en aquest número Miquel Payeras explica tots els components del polvorí polític eivissenc i Lledó Barberà entrevista Avel·lí Corma, el científic valencià més citat en l'àmbit acadèmic internacional.